ศุกร์

8

มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 9
เทศกาลธรรมดา

สดด 119:157,161, 161,165-166,167-168

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1 **2 ทธ 3:10-17**

ลูกที่รักยิ่ง ท่านติดตามเรื่องของข้าพเจ้าอย่างใกล้ชิด รู้คำสอน ความประพฤติ ความตั้งใจ ความเชื่อ ความพากเพียร ความรัก ความอดทน การเบียดเบียน ความทุกข์เช่นที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าที่เมืองอันทิโอก อิโคนิยูมและลิสตรา ท่านรู้เรื่องการเบียดเบียนที่ข้าพเจ้าได้รับ และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นได้ทุกครั้ง ทุกคนที่ต้องการดำเนินชีวิตด้วยความภักดีต่อพระคริสตเยซู จะถูกเบียดเบียนอย่างแน่นอน ส่วนคนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะยิ่งเลวร้ายลง ทั้งหลอกลวงคนอื่นและถูกหลอกลวงด้วย

ท่านจงมั่นคงในคำสอนที่ท่านได้เรียนและมีความเชื่อมั่นแล้ว ท่านก็รู้ว่าท่านเรียนรู้จากผู้ใด ตั้งแต่ยังเป็นเด็กท่านรู้จักพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งช่วยท่านให้มีความเฉลียวฉลาดเพื่อรับความรอดพ้นโดยอาศัยความเชื่อในพระคริสตเยซู ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และมีประโยชน์เพื่อสั่งสอน ว่ากล่าวตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไข และอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนของพระเจ้าจะได้เตรียมพร้อมและพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง

พระวรสาร **มก 12:35-37**

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงสั่งสอนอยู่ในพระวิหาร ตรัสถามว่า “บรรดาธรรมาจารย์พูดได้อย่างไรว่าพระคริสต์เป็นโอรสของกษัตริย์ดาวิด เพราะกษัตริย์ดาวิดเอง เมื่อได้รับการดลใจจากพระจิตเจ้า ได้ตรัสว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
เชิญประทับนั่งเบื้องขวาของเรา
จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของท่าน
อยู่ใต้พระบาทของท่าน

เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงเรียกพระคริสต์ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระคริสต์จะทรงเป็นโอรสของกษัตริย์ดาวิดได้อย่างไรกัน” ประชาชนจำนวนมากฟังพระองค์ด้วยความพอใจ

ข้อคิด

ถ้านักบุญเปาโลกล่าวว่า ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเป็นเจ้า เพื่อสั่งสอน ตักเตือน แก้ไข อบรม เพื่อเจริญชีวิตอย่างชอบธรรม และนำไปสู่ความรอดนิรันดรแล้ว จะมีหนังสือเล่มไหน? คำสั่งสอนของใคร การอบรมชนิดใด สำคัญกว่าหนังสือพระคัมภีร์เล่า?

วันที่ 8 มิถุนายน 2555

มก 12”35-37

พระสงฆ์หนุ่มกำลังนั่งอ่านหนังสือบนเก้าอี้ ชายผมขาวขอใช้โทรศัพท์ของท่าน

คุณพ่อพูดว่า “ตามสบายครับ คุณลุง” คุณลุงพูดโทรศัพย์ว่า “คาร์ดินัล วิดัลพูดครับ”

คุณพ่อรีบยืนขึ้นเพื่อคำนับพระคาร์ดินัล พระคาร์ดินัลประหลาดใจที่พระสงฆ์องค์นี้ไม่รู้จักท่าน

ธรรมาจารย์ในสมัยพระเยซูเจ้ามีเหตุผลที่จะประหลาดว่า พวกเขารู้จักตัวตนที่แท้จริงของพระองค์หรือไม่

ฝูงชนพอใจที่ได้ฟังพระเยซูเจ้าเทศน์สอน เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงเรียกพระคริสต์ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระคริสต์จะทรงเป็นโอรสของกษัตริย์ดาวิดได้อย่างไรกัน”

ธรรมาจารย์ไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าในพระเยซูเจ้าชาวนาซาเร็ธ เราอาจจะเป็นเหมือนธรรมาจารย์ก็ได้ บ่อยครั้งที่เราไม่ยอมรับว่า พระจิตเจ้าทรงทำงานในพระศาสนจักร เพราะเราไปติดยึดแค่ใบหน้าคน

หลายครั้ง เป็นการยากที่เราจะเห็นโฉมพระพักตร์ของพระเยซูเจ้าในหลายคนที่เราพบปะด้วย จึงเป็นการยากมากกว่าที่เราจะเห็นพระคริสตเจ้าในพี่น้องของเราใช่ไหม